

Cùng đọc và suy ngẫm



BÁNH CHƯNG GẮC

Cao Xuân Sơn

Bà nội bảo trong các thứ bánh Tết cổ truyền, bà mê nhất bánh chưng gấc, tiếc là ngoài chợ giờ không thấy bán.

Anh em bé Trân nhìn bố, dò hỏi. Bố nói:

- Đúng đấy, bánh chưng gấc ngon tuyệt. Muốn ăn, nhà mình phải tự gói thôi. Hơi vất vả, nhưng có các con giúp, mẹ sẽ vui hơn.

Hai anh em thích lắm.

Hôm sau, mẹ đi chợ sắm Tết, không quên mua thêm mấy trái gấc chín.

Sáng 30, hai anh em phụ mẹ rửa lá dong rồi xem mẹ gói bánh. Nếp được mẹ ngâm từ sớm, để ráo, trộn đều với “thịt” gấc. Nhân bánh là đậu, thịt như bánh chưng thường.

Bếp lửa nhóm ở góc sân. Nồi bánh ùng ục sôi, hai anh em lằng xằng lui tới hút hà. Con Lu sốt ruột bám theo. Thỉnh thoảng, khói tạt vào mắt cay xè nhưng nghĩ đến lúc được nếm bánh, hai đứa lại nhìn nhau, nhoẻn cười.

10 giờ đêm, bánh chín. Bố cung kính dâng một cặp lên bàn thờ gia tiên. Mẹ bóc một chiếc ra đĩa sứ trắng, đặt giữa mâm cỗ cúng giao thừa, mâm cỗ thoát biến thành bông hoa nhụy đỏ như son.

Mùi xôi gấc ngầy ngậy quện với mùi thơm bánh chưng quen thuộc tạo nên hương vị thật đặc biệt khiến bà nội rưng rưng xúc động. Chẳng cần nếm thử, bà cũng biết Tết này ngon nhất vẫn là món bánh chưng gấc bởi nó được gói bằng biết bao yêu thương của con cháu dành cho mình.



Học sinh:.....Lớp:.....

Chia sẻ bài học mà em rút ra được sau khi đọc câu chuyện trên .

